

Vlaams
Parlement

stuk **2031** (2012-2013) – Nr. 3
ingediend op 7 juni 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

houdende diverse bepalingen inzake energie

Verslag

namens de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie
uitgebracht door mevrouw Mercedes Van Volcem

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jan Penris.

Vaste leden:

de dames Caroline Bastiaens, Griet Coppé, Veerle Heeren, de heer Veli Yüksel;
de heer Jan Penris, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Wim Wienen;
de dames Mercedes Van Volcem, Khadija Zamouri;
mevrouw Else De Wachter, de heer Bart Martens;
de heer Marc Hendrickx, mevrouw Liesbeth Homans;
mevrouw Patricia De Waele;
mevrouw Mieke Vogels.

Plaatsvervangers:

de heer Robrecht Bothuyne, mevrouw Sonja Claes, de heer Dirk de Kort, mevrouw Valerie Taeldeman;
de heer Frank Creyelman, mevrouw Katleen Martens, de heer Christian Verougstraete;
de dames Irina De Knop, Vera Van der Borgh;
mevrouw Michèle Hostekint, de heer Patrick Janssens;
de heer Bart De Wever, mevrouw Goedele Vermeiren;
de heer Peter Reekmans;
de heer Hermes Sanctorum.

Stukken in het dossier:

2031 (2012-2013) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendementen

INHOUD

I. Algemene bespreking	4
1. Toelichting.....	4
2. Bespreking.....	5
II. Artikelsgewijze bespreking	11
III. Eindstemmig	11
Gebruikte afkortingen	12

Op donderdag 30 mei 2013 behandelde de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake energie.

I. ALGEMENE BESPREKING

1. Toelichting

Minister *Freya Van den Bossche* legt uit dat het ontwerp van decreet in de eerste plaats tegemoetkomt aan het arrest van het Grondwettelijk Hof van 30 oktober 2012 in de zaak *Stora Enso*. Dat arrest zegt dat er een minimumsteun moet komen voor bestaande groenestroom- en wkk-installaties die zijn aangesloten op het transmissienet. Tot hiertoe gold de minimumsteun enkel voor alle installaties op het distributienet en voor nieuwe installaties op het transmissienet met startdatum vanaf 2013. Het arrest legt tegen 1 juli 2013 de invoering van soortgelijke minimumsteun op voor de bestaande groenestroominstallaties, aangesloten op het transmissienet. Dit ontwerp voert voor bestaande wkk-installaties op het transmissienet een minimumsteun in van 18 euro per certificaat.

Daarnaast bevat het ontwerp een aantal aanvullingen op en verduidelijkingen bij de recente hervorming van de steunmechanismen, met het oog op een maximale rechts- en investeringszekerheid. Grote projecten met een langdurige bouwperiode, zoals grote biomassa centrales, krijgen na het vastleggen van het steunniveau meer tijd om operationeel te worden. Dit verhoogt de investeringszekerheid van dit soort complexe projecten.

Voorts voegt het ontwerp enkele verduidelijkende definities toe. In het hervormde steunmechanisme is de toekenning van certificaten beperkt tot tien jaar, ook voor bestaande installaties. Ter compensatie kunnen bestaande installaties gedurende twee keer vijf jaar een aangepaste steun blijven krijgen, afhankelijk van de reële nood. Het ontwerp verduidelijkt op een aantal punten welke kosten daarvoor kunnen meetellen.

De certificatensteun wordt voor nieuwe projecten toegekend gedurende de afschrijvingsperiode. Dit geeft de exploitanten een impuls om maximaal te produceren. Op sommige ogenblikken kan er echter overproductie of overbelasting van het net ontstaan. Daarom introduceert het ontwerp een rechtsbasis voor de Vlaamse Regering om een verfijnde toekenningsmethode uit te werken die een betere inpassing toelaat in het elektriciteitsnet en de elektriciteitsmarkt. De regering zal deze regeling echter alleen uitwerken als zou blijken dat de marktwerking en de bestaande tariefinstrumenten – die zich ook tot verdere ontwikkeling lenen – niet langer de integratie in het netbeheer kunnen waarborgen van de productie uit de ondersteunde installaties.

Het ontwerp verlengt de minimumsteun voor zonne- en windenergie tot vijftien jaar en geeft hiermee gevolg aan de berekening van de onrendabele top voor die installaties. Ook voor de eenmalige verlengingsperiode op basis van niet-gepresteerde vollasturen introduceert het ontwerp minimumsteun. Het huidige Energiedecreet voorziet al in een minimumsteun voor de twee verlengingsperiodes van vijf jaar. De minimumsteun geldt daarbij telkens voor de certificaten die voor de vermelde verlengingsperiodes worden toegekend.

Opdat leveranciers tijdig weten hoeveel certificaten ze in jaar *n* moeten inleveren, wordt de gemiddelde bandingfactor die in de berekeningsformule wordt gebruikt, vastgelegd op basis van cijfers over de periode van twaalf maanden tot en met juli van jaar *n*-2.

Het ontwerp voegt enkele NACE-codes toe aan de lijst van bedrijven die de vrijstellingen voor industriële grootverbruikers genieten. Ook koelhuizen en diepvriesopslagplaatsen beoefenen een activiteit die intensief elektriciteit gebruikt en een risico op delocalisatie inhoudt. Dit is een van de quickwins in het nieuwe industriële beleid.

Het verbod voor leveranciers om marges aan te rekenen op de certificaatkosten wordt nog verduidelijkt. Voortaan publiceert de VREG op 30 juni een rapport met de reële kosten die elke leverancier op dat vlak heeft gemaakt. Vanaf dit rapport tot de publicatie van het volgende rapport mag de leverancier op zijn factuur geen hogere certificaatkosten vermelden.

De gegevens van de energieprestatie- en de EPC-databank zijn momenteel niet openbaar. Voor wetenschappelijk onderzoek kan die decretale beperking echter hinderlijk zijn. Van daar dat het ontwerp het mogelijk maakt dat het VEA gegevens uit de databanken ter beschikking stelt van derden in het kader van wetenschappelijk onderzoek.

Met het oog op de energie-inventaris van centrale overheidsgebouwen, waarvan de Europese Energie-efficiëntierichtlijn tegen 31 december 2013 de publicatie vordert, komt er een decretale basis voor het VEA om de nodige gegevens op te vragen. Om de administratieve lasten in te tomen, zal het agentschap ze zoveel mogelijk bij de netbeheerders opvragen. Deze inventaris geeft een prima beeld van de toestand van de eigen overheidsgebouwen. Het is een instrument om op korte termijn actie te ondernemen.

Om te vermijden dat aanvragers foutieve gegevens doorgeven voor het bepalen van de steunhoogte, legt het ontwerp sancties vast.

Op advies van de Raad van State krijgt de Vlaamse Regering ten slotte de machtiging om een waarborg te verlenen aan de netbeheerders voor de certificaten die zij banken. Dit biedt de vereiste juridische basis voor de verdere goedkeuring van het besluit betreffende de banking van certificaten.

2. Bespreking

De heer *Hermes Sanctorum* stelt dat de regering op voorhand had kunnen anticiperen op problemen als de zaak Stora Enso, in plaats van achteraf een ontwerp van decreet te moeten indienen na een uitspraak van het Grondwettelijk Hof. Nog maar eens wordt duidelijk dat de Vlaamse Regering te weinig aandacht besteedt aan de kwaliteit van haar decretale werk, een kritiek die al vaak te horen was in het parlement. Steeds opnieuw moet de regering het wetgevende kader repareren. Nu grijpt ze dit arrest aan voor nog meer technische aanpassingen, maar ook die had ze kunnen voorzien. Het lange politieke gebakkelei over de principes maakt dat aan het eind van de rit te weinig tijd overblijft voor gedegen wetgevingstechnisch werk, zodat de decreten vele technische onvolmaaktheden bevatten. De opkoopplicht van certificaten bij verlenging op basis van vollasturen is daarvan een voorbeeld. Als de regering dit vooraf aan de SERV had gevraagd, had die daar waarschijnlijk op gewezen.

Met betrekking tot de berekening van de onrendabele top en minimumsteunperiode voorziet het huidige Energiedecreet in een afschrijvingstermijn van tien jaar, maar in de uitvoeringsbesluiten bedraagt die periode vijftien jaar. Die ongerijmdheid had de regering kunnen voorkomen. De decretale aanpassingen die hieruit voortvloeien, zijn belangrijk voor de sector.

De Inspectie Financiën stelt trouwens dat het constant aanpassen van decreten hoe dan ook onzekerheid teweegbrengt. Ook al lijken de aanpassingen technisch, ze kunnen een grote impact hebben op de groene-energiesector.

De voorbereiding van energiereglementering schiet in het algemeen te kort. Er is te weinig cijfermatige onderbouwing. Zo heeft de SERV een RIA geadviseerd. Een dergelijke analyse was hier zeker op zijn plaats geweest.

De SERV en de VREG merken op dat de alternatieve berekeningsmethode via vollasturen tot een grotere complexiteit zal leiden. Wat wil de minister eigenlijk precies bereiken? Via de alternatieve berekeningsmethode wil ze anticiperen op het debat betreffende balancing en de mogelijkheid om de HE-productie aan- en af te schakelen: een fundamentele zaak, maar een ander debat. Hoort zoiets nu thuis in de decretale regeling van de ondersteuning van groene stroom? Het feit dat de Vlaamse Regering op dat vlak zelf een machtiging krijgt, creëert bijkomende onzekerheid. Waar wil de regering immers heen met de aanpassingen van de alternatieve berekeningsmethodes?

Het certificatenoverschot groeit maar aan en veroorzaakt problematisch hoge kosten. Dit leidt tot onzekerheid bij de producenten, omdat er een lagere marktprijs komt. Als de netbeheerders de certificaten bovendien opkopen, zullen de kosten nog toenemen, en dat zal de consument zeker voelen vanaf het moment dat de bevrozing van de nettarieven is verstreken.

Voor de biomassaprojecten wordt de geldigheid van de startdatum verlengd. Op basis van de adviezen werd dit nu beter omschreven. Het is niet helemaal duidelijk waarom het enkel over deze projecten gaat. Bij andere energieproducenten moeten er zich ook gelijkaardige problemen voordoen. Vanwaar de beperking tot biomassaprojecten?

De regering breidt de vrijstelling van de quotumverplichting opnieuw uit. De heer Sanctorum betreurt dit. Wat is het exacte effect op het eigenlijke quotum? Wat zal het quotum in 2020 zijn?

Het debat over de volledige solidarisering woedt al een hele periode. De minister pleit voor een versmelting van de netbeheerders en voor een eenheidstarief. Daar staat de heer Sanctorum achter. Hij heeft dan ook een amendement in die zin ingediend. Ook de SERV adviseert om dit ontwerp aan te wenden voor de invoering van de volledige solidarisering.

Mevrouw *Mercedes Van Volcem* vindt het correct om het Energiedecreet aan te passen aan de opmerkingen van het Grondwettelijk Hof.

Ook zij pleit voor betere decreten. Zeker in een sector met grote investeringen is rechtszekerheid belangrijk.

Mevrouw Van Volcem heeft al in mei 2010 voor de aanpassing van de groenestroomcertificaten voor zonnepanelen gepleit. Gezien de federale verkiezingen van juni 2010 ontbrak het toen echter aan een draagvlak.

Het commissielid vraagt dat de regering haar verantwoordelijkheid neemt als zou blijken dat de wetgeving op termijn tot een enorme verhoging van de energiefactuur leidt. Itinera heeft berekend dat de meeruitgave in 2031 tot liefst 10 miljard euro zal oplopen.

De minister werkt met twee snelheden. Met betrekking tot de inefficiënte subsidiëring van de zonnepanelen heeft ze getalmd. In de huidige context gaat ze sneller te werk.

Mevrouw Van Volcem pleit voor meer rechtszekerheid. Het Energiedecreet is al vaak gewijzigd. Potentiële investeerders wachten op een vast kader.

De aanpassingen zijn al evenmin degelijk onderbouwd. Er is geen studie van de impact van de ontworpen wijziging op de kosten van de transmissienetbeheerder. Er is sprake van een verhoging met 6 à 8 miljoen euro, die uiteindelijk op de eindconsument zal worden verhaald.

Het aandeel van productie en levering veroorzaakt amper 27 percent van de elektriciteitsfactuur. De rest daarvan betreft de kosten van de distributie en transmissie, de taksen en de heffingen. Met slogantaal kondigen de socialisten een bevrozing van de tarieven van Electrabel aan, of een daling van de elektriciteitsprijs. Maar ze verzwijgen dat de eindconsument zich in 2015 aan een drastische verhoging van onder andere de distributienettarieven mag verwachten. Alleen al de offshore windmolens en de daarvoor benodigde hoogspanningslijnen zullen 110 miljoen euro extra kosten via het Stevin-project. Weliswaar is dat federale materie, maar de kosten komen uiteindelijk bij dezelfde consument terecht. België zal niet alleen een loonhandicap, maar ook een energiehandicap hebben.

Mevrouw Van Volcem maant de minister aan tot meer transparantie. Ze wil nadere toelichting bij de intentie om in geval van overbelasting een inspanning te vragen van wie toegang tot het net wil. Opent dat niet de weg naar volledige willekeur? Wie wordt wel of niet toegelaten? Waar is de rechtszekerheid?

Voor de installaties die zijn aangesloten op het transmissienetwerk met een startdatum vóór 1 januari 2013, komt er enkel minimumsteun voor de certificaten die na 1 juli 2013 zijn toegekend. Waarom verschillen deze data?

Waarom krijgen wkk-installaties van vóór 30 juni 2006 geen minimumsteun? Landbouwers die in kleine biomassaprojecten hebben geïnvesteerd, zijn erg ongerust. De startdatum is een heel belangrijk element in de toekenning van de minimumsteun. Deze datum hangt af van de aflevering van de stedenbouwkundige en milieuvergunning, en blijft gedurende 36 maanden geldig. Kan de minister de definitie duiden? Is er wel rechtszekerheid voor landbouwers met een wkk-installatie?

De verlenging werd toegekend voor alle biomassaprojecten. Na opmerkingen van de SERV paste de minister het ontwerp aan. Mevrouw Van Volcem citeert: “projecten uit de door de Vlaamse Regering conform artikel 7.1.4/1, §1, tweede lid, vastgelegde projectcategorieën waarvoor per project een specifieke bandingfactor wordt vastgelegd”. In de toelichting staat dat daardoor biomassaprojecten die onder de representatieve projectcategorieën vallen, geen gebruik kunnen maken van deze verlenging. Maar hoe sluit deze nieuwe formulering kleinschalige biomassaprojecten uit van verlenging? Vallen zij toch binnen die projectgroepen? Heeft de formulering een invloed op de minimumsteun van die kleinschalige projecten?

De heer *Bart Martens* oordeelt dat het ontwerp een aantal logische en vanzelfsprekende aanpassingen doorvoert. De aanpassing van de steunverlening voor de injectie op het transmissienet was niet alleen nodig door het arrest, maar ook logisch. In het verleden gingen exploitanten van groene energie op zoek naar het net dat de meeste ondersteuning opleverde, zelfs als het niet de meest voor de hand liggende oplossing betrof.

De heer Martens erkent dat het Energiedecreet zijn zoveelste wijziging ondergaat. Het is moeilijk een systeem te vernieuwen en gelijktijdig de continuïteit na te streven. Als alle aanpassingen vanaf het begin te voorspellen vielen, waarom heeft de oppositie dan nagelaten om ze bij de parlementaire behandeling van het vorige voorstel van decreet aan te duiden (*Hand. VI.Parl. 2011-12, nr. 50*)?

Het commissielid staat achter de opmerking dat kosten op een gelijke manier over alle consumenten moeten worden verdeeld. In de vorige zittingsperiode hebben de heren Sannen en Martens een voorstel van decreet ingediend dat tot een dergelijke solidarisering strekte (*Parl. St. VI.Parl. 2007-08, nr. 1809/1*). Dit principe is ook in het uiteindelijke decreet opgenomen, maar met een plafond. Precies dat plafond leidt inderdaad tot heel wat interpretatie- en andere problemen, beaamt de heer Martens.

De spreker staat niet achter de intentie van de heer Sanctorum om via zijn amendementen alleen de kosten van de ondersteuning van groene stroom en wkk te solidariseren. De bedoeling moet zijn om tot één algemeen nettatarief te komen, wat meebrengt dat ook de kosten van de sociale openbaredienstverplichtingen moet worden gesolidariseerd. In die zin zijn de amendementen te beperkt qua draagwijdte, ook in vergelijking met het eigen voorstel van decreet van de heer Sanctorum betreffende de oprichting van een Vlaams Energiedistributienetbedrijf (*Parl. St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1946/1). Om die reden zal de heer Martens het amendement niet steunen. Indien de netbeheerders er zelf niet in slagen naar een eengemaakt tarief te evolueren, zal er een decretaal initiatief moeten komen vanwege regering of parlement. Het heeft echter geen zin om voorlopig al een specifiek onderdeel van het verschil weg te werken.

Open Vld heeft in het verleden nogal diffuse signalen uitgezonden. Bij de eerste initiatieven van de Vlaamse Regering om de oversubsidiëring van zonnepanelen aan te pakken, maakte mevrouw Patricia Ceysens in een persbericht gewag van een heuse hold-up op de sector. Nu vindt mevrouw Van Volcem dat de Vlaamse Regering zelfs niet ver genoeg gaat. Men kan de regering moeilijk traagheid aanwrijven in een dossier waarvan men zich zelf van geen enkel probleem bewust was.

De constatering van mevrouw Van Volcem dat het aandeel van de werkelijke productie en levering in de elektriciteitsfactuur afneemt ten opzichte van het distributienetaandeel, is juist. Energie wordt meer een dienst dan een product. Het is geen probleem als deze evolutie zich doorzet en men almaar minder aan de producenten en leveranciers moet betalen. Per slot van rekening betreft het meestal buitenlandse producenten, en gaat het dus om een cashflow weg uit onze economie. Betalingen voor energiediensten en energiezuinigheid in woningen blijven wel binnen de eigen economie.

Wel moet de overheid erover waken dat de betreffende facturen betaalbaar blijven. Een aantal doorgevoerde aanpassingen hebben verschuivingen van de distributienetcomponent naar de leverancierscomponent mogelijk gemaakt. Sindsdien komt het systeem erop neer dat de bevoegde instanties precies zoveel certificaten toekennen als nodig, maar dat de netbeheerders die niet meer allemaal hoeven op te kopen. Zo komt een groter deel van de transitiekosten voor hernieuwbare energie in de commodityprijs van de leveranciers terecht, veeleer dan bij de netbeheerder. Voor het eerst worden ook bepaalde openbaredienstverplichtingen met algemene middelen gefinancierd, bijvoorbeeld de extra steun voor groene warmte en zonneboilers. Dit zal in de toekomst ook voor andere steunpakketten mogelijk zijn. Er zijn dus wel degelijk al maatregelen genomen die de component van de distributienettarieven in de totale factuur verminderen.

De fractie van de heer *Robrecht Bothuyne* steunt het ontwerp van decreet, dat meer investeringszekerheid biedt aan de sector van groene stroom en groene warmte. De toevoeging van de tot hiertoe ontbrekende vrijstelling voor de koelhuizen en de groothandel in diepvriesproducten is goed voor de economie. Belangrijk is ook de minimumsteun voor installaties op het transmissienet. Wat daar de komende tijd gebeurt, mag niet leiden tot kostenverhoging voor de Vlaamse industrie.

Het amendement van de heer Sanctorum betreft maar één aspect van de prijsverschillen bij het netbeheer. Dat is niet wenselijk. De heer Bothuyne wacht liever de – momenteel aan de gang zijnde – uitwerking van het integrale akkoord van de regering met de netbeheerders af.

De heer *Jan Penris* voelt plaatsvervangende schaamte bij zoveel legistische slordigheid van de wetgever. Het gaat om een collectieve verantwoordelijkheid van meerderheid en op-

positie. De commissievoorzitter pleit voor ernstige reflectie. Zeker is dat haastwerk voor vermijdbare fouten zorgt.

Artikel 6 van het ontwerp strekt tot de vervanging van artikel 7.1.6 van het Energiedecreet. Waarom kent dit artikel 95 euro per overgedragen certificaat toe aan onder meer getijden- en golfslagenergie? Dergelijke installaties bestaan toch niet in Vlaanderen? Wat is hun rendement en hoe werd het bedrag berekend?

Op de kritiek op de kwaliteit van de decreetgeving repliceert minister *Freya Van den Bossche* met de mededeling dat de wijzigingen die de Vlaamse Regering nu heeft ontworpen, een regeling betreffen die in het Energiedecreet is terechtgekomen door een – overigens goed – voorstel van decreet, een parlementair initiatief dus (*Parl. St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1639/1). Het ontwerp brengt aanvullingen en verfijningen aan, waarover de VREG, de Minaraad, de SERV en de Raad van State uitgebreid advies hebben uitgebracht. De regering heeft overleg gepleegd met de belanghebbenden, ook over haar uitvoeringsbesluiten.

Aan de bestaande drempel voor solidarisering van 5 percent boven de gemiddelde certificaatkosten wordt inderdaad niets veranderd. Er lopen gesprekken met de werkmaatschappijen over een bredere hervorming. Men staat dicht bij een akkoord, maar de operationalisering is geen sinecure. De minister vraagt om de volledige hervorming niet te compromitteren door er nu één aspect uit te lichten. Schoksgewijze prijseffecten zijn namelijk uit den boze. Bovendien is de solidarisering zelf een hefboom voor een alomvattende regeling. Daarom vraagt de minister aan de heer Sanctorum om met zijn – op zich goede – amendement te wachten tot de onderhandelingen zijn afgerond, waarna regering of parlement een completer voorstel of ontwerp kunnen indienen.

Voor bevordering van het netevenwicht via een aangepaste toekenningsmethode van de certificaten zijn er nu nog geen concrete plannen. De regeling zou kunnen neerkomen op een verlenging van de steunperiode van een biomassa-centrale in ruil voor verminderde of stilgezette productie bij veel zon of wind. Het doel is de rendabiliteit en de investeringszekerheid te garanderen. Dat zou nog zinvoller zijn voor de klassieke energiecentrales, maar die vallen onder de bevoegdheid van de federale overheid.

De minister is ervan overtuigd dat dit ontwerp de rechtszekerheid verhoogt. Technologie krijgt een gegarandeerd rendement, ook als kosten en prijzen veranderen.

De datum van inwerkingtreding is gebaseerd op het arrest van het Grondwettelijk Hof, dat een gelijkwaardige behandeling van oude en nieuwe installaties oplegt. De verlenging van de bouwperiode gebeurt alleen bij grootschalige installaties omdat die ook alleen daar nodig is.

Het klopt dat meer steun uit de algemene middelen komt: het betreft 50 miljoen euro voor premies, die bijgevolg de energiefacturen niet verzwaren.

Getijden- en golfslagenergie heeft potentieel op de Schelde en de Rupel. De steun komt overeen met het maximale niveau voor waterkracht op de binnenwateren. De berekening gebeurde op grond van de best beschikbare informatie. Het VEA zal deze verfijnen naarmate de gegevens binnenkomen.

Op een vraag om verduidelijking van mevrouw *Mercedes Van Volcem* antwoordt minister *Freya Van den Bossche* dat een steunperiode voor een centrale zou kunnen verlengd worden met de duur van een stillegging op verzoek van de netbeheerders. Voor de periode van niet-productie zou de centrale in dergelijk scenario geen certificaten ontvangen. Het zou natuurlijk beter zijn om bij overbelasting de installaties stil te leggen die geen hernieuwbare energie produceren, maar daarvoor is Vlaanderen niet bevoegd.

De heer *Hermes Sanctorum* verwerpt de opmerking dat de oppositie de fouten in het voorstel van decreet van de meerderheid maar zelf had moeten vinden. Bij de bespreking van dat voorstel had hij trouwens wel degelijk opmerkingen en amendementen, maar die zijn stelselmatig afgekeurd. Aan de minister antwoordt de heer Sanctorum dat de zogenaamde voorstellen van decreet eigenlijk gecamoufleerde regeringsinitiatieven waren, die de regering door de meerderheidsfracties heeft laten indienen om adviesprocedures te vermijden. De verantwoordelijkheid ligt wel degelijk bij de meerderheid.

Voorts verbaast het de heer Sanctorum dat de heer Martens een amendement dat verder strekt dan diens eigen voorstel, wil verwerpen omdat het niet ver genoeg zou gaan. Misschien is dat een toepassing van voortschrijdend socialistisch inzicht? Wel heeft het commissielid begrip voor de argumentatie van de minister ten gunste van een omvattende aanpak die ook de sociale componenten omvat, en voor haar pleidooi voor een brede onderhandelingsmarge. Alleen hoopt de heer Sanctorum dat de uitwerking niet blijft aanslepen. Op welke termijn mikt de minister voor de concrete decretale aanpassing? Als zij zich ertoe verbindt dat die regeling er dit jaar komt, zal de heer Sanctorum zijn amendement niet opnieuw indienen bij de plenaire behandeling van het ontwerp van decreet.

Het commissielid handhaaft zijn bedenkingen over het samen behandelen van ondersteunings- en balanceringsmaatregelen. Uiteraard zal de Vlaamse Regering uitvoeringsbesluiten moeten publiceren met betrekking tot het netevenwicht, maar voor maatregelen zoals de minister die net beschreef, is de tijd wellicht nog niet rijp. Er is nog te weinig inzicht in dit onderwerp.

Waar wil men precies heen met de overschotten van certificaten? Hoe groot wordt de immobiliseringspremie? Komen er bijkomende maatregelen of wacht de minister af? Wat is het percentuele effect tegen 2020 van de vrijstelling van quotumverplichtingen?

Dat laatste zal minister *Freya Van den Bossche* laten nagaan, maar ze verzekert dat het een verwaarloosbaar percentage betreft, daar niet veel bedrijven tot die categorie behoren.

Wat het netevenwicht betreft, is de minister niet zinnens om dat besluit nu al voor te bereiden, maar iemand zal het ooit moeten doen. Vandaar dat het goed is om al vooruit te kijken. Door de toename van de hernieuwbare energie zal er op een gegeven moment behoefte zijn aan flexibele omgang met het productiepark. Daarom is het goed dat er nu al een decretale kapstok komt.

Voor de certificatenoverschotten verwacht de minister tegen eind juni een rapport van het VEA met een prognose voor de komende jaren. Ze heeft niet de indruk dat er op dit moment een groot draagvlak is voor hogere doelstellingen.

Nog in deze regeerperiode ambieert de minister de decretale goedkeuring van een omvattende regeling van de hervorming van de netbeheersstructuur. Dat impliceert dat haar werk nog dit jaar af moet zijn. Die afspraak heeft ze ook met de netbeheerders gemaakt.

De heer *Bart Martens* is zelf evenmin van plan zijn oude initiatief te handhaven als een soort zwaktebod tegenover het grotere pakket dat de minister aankondigt. Hij heeft er alle vertrouwen in dat de regering in haar voornemen zal slagen.

Voorts leidt het bestaande Vlaamse systeem, waarin producenten van groene stroom een deel van hun inkomen uit verkoop op de markt halen, meer dan het Duitse systeem bij tot netevenwicht. Een Duitse windmolenexploitant krijgt op elk moment even veel voor een kilowattuur die hij op het net plaatst, en heeft dus geen belang bij het goed voorspellen van de weersomstandigheden. Met de hier ontworpen regeling krijgt de regering de ruimte om uitvoeringsbesluiten te schrijven die de bestaande flexibiliteit nog doen toenemen.

II. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1 tot en met 5

De artikelen 1 tot en met 5 worden aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 6

Amendement nr. 1, voorgesteld door de heer Sanctorum, strekt ertoe artikel 6 te wijzigen.

De heer *Hermes Sanctorum* trekt amendement nr. 1 in.

Artikel 6 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 7

Amendement nr. 2, voorgesteld door de heer Sanctorum, strekt ertoe artikel 7 te wijzigen.

De heer *Hermes Sanctorum* trekt amendement nr. 2 in.

Artikel 7 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 8 tot en met 20

De artikelen 8 tot en met 20 worden aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

III. EINDSTEMMIG

Het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake energie wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

Jan PENRIS,
voorzitter

Mercedes VAN VOLCEM,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

EPC	energieprestatiecertificaat
HE	hernieuwbare energie
Minaraad	Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen
NACE	Nomenclature Générale des Activités Économiques dans les Communautés Européennes
RIA	reguleringsimpactanalyse
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
VEA	Vlaams Energieagentschap
VREG	Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt
wkk	warmte-krachtkoppeling